

Załącznik do
Uchwały Nr XXXIX/265/10
Rady Gminy Szydłowo
z dnia 16 lutego 2010 roku

**PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI
DOBRZYCA
GMINA SZYDŁOWO
na lata 2010 - 2017**

Dobrzyca 2010 r.

Gmina Szydłowo
64 – 930 Szydłowo
tel. (067) 211 55 11
fax (067) 216 12 36
e-mail: urząd@szydlowo.pl
www.szydlowo.pl

Autor:

Rada Sołecka Sołectwa Dobrzyca

Zdjęcia:

Jarosław Ramucki

Koordinator:

mgr Magdalena Krawczyk

Spis treści

1.1.Cel opracowania.....	4
1.2.Podstawowe informacje na temat miejscowości – inwentaryzacja zasobów.....	4
1.3.Historia i dziedzictwo kulturowe	4
1.4.Położenie miejscowości	8
1.5.Ludność i gospodarka	19
1.6.Oświata, kultura i sport.....	20
1.7.Infrastruktura techniczna, ekologia, gospodarka odpadami.....	21
1.8.Infrastruktura komunikacyjna.....	21
1.9.Wodociągi.....	21
1.10.Kanalizacja.....	21
1.11.Gospodarka odpadami.....	22
1.12.Sieć energetyczna.....	22
1.13.Sieć gazowa.....	22
1.14.Telekomunikacja.....	23
1.15.Analiza SWOT miejscowości Dobrzyca.....	24
1.16.Kierunki Odnowy Miejscowości Dobrzyca.....	25
1.17.Plan Odnowy Miejscowości – plan działania	25
1.18.Opis planowanego przedsięwzięcia pn. Budowa placu zabaw.....	28
7. Wdrożenie i monitorowanie Planu.....	29
8. Podsumowanie.....	29

1.1. Cel opracowania

Podstawą rozwoju miejscowości Dobrzyca jest dokument pn. „Plan Odnowy Miejscowości Dobrzyca na lata 2010 - 2017”, który określa kierunki rozwoju miejscowości, plan działania odnowy miejscowości wraz z opisem planowanych przedsięwzięć na lata 2010 – 2017. Dokument ten poddany ocenie mieszkańców, a następnie uchwalony przez Zebranie Wiejskie zawiera również wariant rozwoju.

Plan Odnowy Miejscowości jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego. Obowiązek opracowania planu wynika z wielu istniejących programów służących wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich i społeczności wiejskiej, takich jak Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 i Regionalne Programy Operacyjne oparte na środkach Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej. Dotyczy to przede wszystkim inwestycji mających poprawić komfort życia lokalnym społecznościom.

Zapisy „Planu Odnowy Miejscowości Dobrzyca” są spójne z Narodową Strategią Spójności, Strategią Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa na lata 2007 – 2013, ze Strategią Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku. Cele i działania zaproponowane w omawianym opracowaniu nawiązują do dokumentów strategicznych wyższego rzędu.

W dalszej części opracowania przedstawiono analizę SWOT, wybrano kierunki i działania.

Dodatkowym czynnikiem mającym wpływ na ostateczny kształt dokumentu jest inwentaryzacja, zawarta w podstawowych informacjach na temat miejscowości, przygotowanej na podstawie informacji otrzymanych z Urzędu Gminy Szydłowo.

1.2. Podstawowe informacje na temat miejscowości – inwentaryzacja zasobów

1.3. Historia i dziedzictwo kulturowe

Zabytki archeologiczne odnajdywane na terenie Gminy Szydłowo świadczą, że zamieszkiwana była od tysięcy lat.

W okresie wczesnego średniowiecza ziemia ta była terenem pogranicznym porośniętym puszciami, leżącymi między terytorium tworzącego się na południu państwa polskiego, a ziemiami Pomorzan na północy. Osadnictwo było tu rzadkie i skupiało się wokół grodów, a następnie miast.

Ze względu na brak wzmianek w źródłach do pocz. XII wieku, dzieje tych obszarów odtwarza się ogólnie czerpiąc wiadomości z historii Polski i Pomorza. Przypuszcza się, że zostały one przyłączone do Polski w latach 937-72 za czasów Mieszka I. Później, w 1034 roku Pomorze Zachodnie usamodzielniało się i zerwało związek z Polską aż do początku XII wieku, kiedy ponownie przyłączono je do Polski. W XII wieku i w I poł. XIII wieku ziemia wałecka była słabo zaludniona i brak jest wzmianek o poszczególnych miejscowościach.

Około 1300 roku tereny między Drawą, a Gwdą oraz rzeką Notecią na południu, opanowane zostały przez margrabiów brandenburskich na blisko pół wieku, którzy rozpoczęli kolonizację tych ziem. Zasiadali je głównie Niemcy. Pod względem administracji kościelnej, tereny te należały do diecezji poznańskiej, ale w skład państwa polskiego ponownie włączone zostały dopiero w 1368 roku, kiedy to Kazimierz Wielki przed śmiercią, testamentem przekazał ziemię wałecką Kazikowi – księciu zachodniopomorskiemu. Było to przyczyną długotrwałych zamieszek w tym rejonie. W 1391 roku ziemia wałecka została wykupiona przez Jagiełłę i przyłączona na stałe do Polski. Trwały o nie spory pomiędzy Polakami i Krzyżakami, którzy w 1402 roku nabyli pobliską Nową Marchię i rościli pretensje do ziemi wałeckiej. Po pokoju toruńskim w 1466 roku tereny te przestały pełnić rolę wąskiego korytarza, oddzielającego ziemie zachodnie od Rzeszy Niemieckiej oraz w pełni zostały poddane wpływowi Polski. Od tego czasu, aż do rozbiorów (za wyjątkiem okresu wojen szwedzkich) ziemie te pozostawały we względnym spokoju. Dzięki temu rozwijał się tu handel i rzemiosło, zwiększała się liczba ludności. Wyraźny rozwój tych ziem nastąpił w drugiej połowie XVI wieku, kiedy to Wałcz został grodem starościńskim i stolicą dużego powiatu w skład, którego weszły tereny obecnej Gminy Szydłowo.

Powiat wałecki był najbardziej na północny zachód wysuniętą częścią Polski i województwa poznańskiego, a jego granice od tej strony były granicami państwowymi. Naturalną granicą oddzielającą go od reszty Wielkopolski była dolina Noteci co utrudniało kontakty ze stolicą regionu Poznaniem. W 1554 roku starosta wałecki Andrzej II Górka otrzymał od króla Zygmunta Augusta przywilej podnoszący starostwo wałeckie do roli starostwa grodzkiego. Dzięki temu przywilejowi szlachta tutejsza wszelkie sprawy sądowe i administracyjne mogła załatwiać w Wałczu zamiast w Poznaniu. Starosta miał największą władzę w powiecie i był mianowany przez króla, funkcję swą piastował dożywotnio. Władza starosty rozciągała się na starostwa niegrodowe wchodzące w skład powiatu wałeckiego: ujsko-pilskie i utworzone w 1650 roku starostwo nowodworskie. Obejmowały one tereny obecnej Gminy Szydłowo.

Ziemia walecka na początku XVI wieku była terenem puszczy o słabym zaludnieniu. Aby zwiększyć dochodowość ziemi, starostowie waleccy i szlachta na terenach niezamieszkałych zakładali wsie oparte na nowych prawach lub nadawali bardziej korzystne prawa osadom o małej liczbie ludności. Powstawały wsie sołtysie. Osadnictwo sołtysie objęło obszary położone na wschód od Człopy i Wącza t.j. królewskich starostwa waleckiego i ujsko-pilskiego. Wtedy to Dolaszewo, Szydłowo, Krępsko obdarzono przywilejami wsi sołtysich, co spowodowało wzrost liczby ludności. Chłopi we wsiach sołtysich mieli wolność osobistą, prawo dziedziczenia ziem oraz przez kilka lat zwolnienie z opłat na rzecz pana.

Wszystkie majątki oparte były na pracy pańszczyźnianej. Podstawowymi uprawami na wsi waleckiej w XVI – XVIII wieku było żyto, jęczmień, owies, groch, gryka, warzywa –kapusta, brukiew, rzepa, jarmuż. Ziemia uprawiana była sposobem trójpolowym. Hodowano też trzodę, owce, pszczoły. W dorzeczu Dobrzyca i nad Gwdą funkcjonowały kuźnie, gdzie przetapiano rudę darniową, na żelazo.

Po pierwszym rozbiórce Polski w 1772 r. ziemia walecka wraz z terenami obecnej gminy Szydłowo weszła w skład okręgu nadnoteckiego. W 1816 r., została przyłączona do prowincji Prus Zachodnich. Administracyjnie należała do Regencji Kwidzińskiej. Na czele powiatu stanął landrat, któremu podlegali urzędnicy powiatowi i magistraty miast. Zaprowadzono nowe sądownictwo z językiem niemieckim.

Pod względem administracji kościelnej dekanat walecko-czarnkowski należał nadal do diecezji poznańskiej.

Po wprowadzeniu na początku XIX wieku reform społecznych zniesiono osobiste poddaństwo chłopów oraz uwłaszczono ich na części lub całości posiadanej ziemi. Wówczas obok samodzielnych wsi, o okrojonym obszarze uprawy, powstały duże, junkierskie kapitalistyczne folwarki, oparte o pracę najemną. Obszar tych folwarków bezpośrednio po uwłaszczeniu wzrósł do 50 % uprawianej ziemi. W tych majątkach opartych na zasadach kapitalistycznych zmianom uległy techniki uprawy: wprowadzono płodozmian, nawożenie ziemi, uprawiano ziemniaki, buraki cukrowe, koniczynę, łąbin, saradę. Po 1850 r. w majątkach zaczęto używać nowoczesnych maszyn rolniczych, podczas gdy na obszarze gospodarstw chłopskich do ok.1880 r. stosowano trójpolówkę i prymitywne narzędzia. W powiązaniu z rolnictwem istniał drobny przemysł, gorzelnie, młyny, krochmalnie, kuźnie, folusze.

Po I wojnie światowej powiat walecki, wcielono do Marchii Granicznej stał się terytorium peryferyjnym, o słabym zaludnieniu. Przyczyną była masowa migracja mieszkańców wsi do przemysłowych rejonów Niemiec. Aby temu zapobiec parcelowano

majątki obszarnicze i tworzone średniorolne gospodarstwa, na których osiedlano kolonistów niemieckich. Nie udało się jednak zatrzymać odpływu Niemców na zachód. Dopiero po wyzwoleniu w 1945 r., po 173 latach zaboru, tereny ziemi waleckiej i gminy Szydłowo zostały przywrócone Polsce. Do 1975 roku gmina Szydłowo wchodziła w skład powiatu waleckiego i leżała na terenie województwa koszalińskiego. Potem trafiła do województwa pilskiego, a po reformie administracyjnej Polski – do 01. 01. 1999 r. - należy do powiatu pilskiego w województwie wielkopolskim.

Dobrzyca powstała prawdopodobnie w XVI wieku. Należała wówczas do starostwa pilsko-ujskiego. W 1600 roku jej dzierżawcą został Kacper Fryderyk Borka. W rękach rodziny Borków wieś pozostawała do 1661 roku. Od 1615 roku używano dwóch nazw - Dobrzyca lub Borka, z czasem przyjęła się ta druga nazwa (niem. Borkendorf). W XVIII wieku stanowiła własność szlachecką, a władali nią m.in. Bogusław Żółtowski i pułkownik Sobolewski. W 1771 wydzierżawił ją Ernet Otto Keyserling, który po pierwszym rozbiore Polski wykupił majątek za 5000 talarów. W latach 30. XIX wieku połowę gruntów należących do majątku rozdzielono wśród chłopów. W 1900 roku wieś liczyła 319 mieszkańców i 62 zagrody. Oprócz folwarku i gospodarstw istniał tu także młyn wodny nad Głomią (obecnie elektrownia wodna). W latach 1909-1911 wzniesiono na Gwdzie elektrownię o mocy ok. 2 MW, w której zainstalowano trzy hydrozespoły z turbinami typu Francisa.

Na początku lat 80. minionego wieku Dobrzyca liczyła niespełna 100 mieszkańców. Szybki rozwój zapoczątkowały Lasy Państwowe, które wybudowały tu kilka bloków dla swoich pracowników, ściąganych z różnych stron Polski, m.in. z województw bydgoskiego i gdańskiego. Dziesięć lat później na urokach Dobrzycy poznali się mieszkańcy pobliskiej Piły, którzy postawili ładne domy w rejonie ulicy Baśniowej. Kiedy tam zabrakło już działek, w następnych latach wyznaczono nowe tereny pod zabudowę. W rezultacie Dobrzyca rozrosła się we wszystkich kierunkach. Dziś liczy już 438 mieszkańców, a w przyszłości będzie ich więcej, gdyż nadal się rozbudowuje.

Miejscowość - zwłaszcza w nowszych częściach - wyglądem bardziej przypomina podmiejską dzielnicę, niż wieś. Wśród iglastych drzew i kolorowych krzewów, otoczone zadbanymi ogródkami, stoją tu nowoczesne domy o ciekawej architekturze.

We wsi gospodaruje zaledwie kilku rolników. Istnieje tu kilka dobrze prosperujących zakładów, m.in. Gospodarstwo Szkółkarskie Henryka Hincy, Swisspol, Zakłady Mechaniczne, Hotel „Celmar”, Firmy transportowe, Zakład stolarski, Zakład ślusarski. Niedaleko Dobrzycy, tuż poza granicą gminy znajduje się Szkoła Leśna należąca do Nadleśnictwa Zdrojowa Góra, gdzie znajduje się ośrodek edukacji przyrodniczo-leśnej.

Przy trasie krajowej, w centrum wsi przez cały rok czynny jest bar, a dwa kilometry dalej gości zaprasza restauracja „Celmar”.

. Dobrzyca ma silne związki ze Starą Łubianką. Tam dzieci chodzą do szkoły podstawowej i gimnazjum, tam też mieści się parafia, do której wieś należy. Msze św. w niedziele i święta odbywają się jednak w miejscowej kaplicy pw. św. Huberta, która została wybudowana w 1992 roku. Na terenie Dobrzycy znajduje się ujęcie wody, z którego zaopatrywana jest Piła.

Sołtysem Dobrzycy od 1982 r. był Zbigniew Urbański, pod względem stażu najdłużej urzędujący sołtys w gminie. Od 2007 roku sołtysem jest Monika Szlajnik.

1.4. Położenie miejscowości

Szydłowo jest jedną z 226 gmin pięknej, gospodarnej i innowacyjnej Wielkopolski, której Wójtem od 2006 roku jest Pan Dariusz Chrobak. Wielkim atutem Gminy jest przyroda, w wielu miejscach zbliżona do naturalnej. W gminie rozwija się zarówno rolnictwo, jak i przedsiębiorczość. Gospodarstwa wytwarzają zdrową żywność, a firmy i zakłady mogą zaoferować produkty oraz usługi wysokiej jakości.

Gmina Szydłowo ma bogatą historię, której symbolem jest Sanktuarium Maryjne w Skrzatuszu, nazywane też Jasną Górą Północy.

Gmina Szydłowo położona jest w zachodniej części Powiatu Pilskiego, na północnych rubieżach województwa Wielkopolskiego. Geograficznie południowo – zachodnia jej część wchodzi w skład Pojezierza Wałeckiego, natomiast północno-wschodnia znajduje się w obrębie Doliny Gwdy. Powierzchnia gminy wynosi 267 km², którą zamieszkuje ponad 8200 mieszkańców, żyjących w 18 sołectwach. Urząd Gminy Szydłowo znajduje się w Jaraczewie.

Gminę przecinają dwie drogi krajowe: nr 10 ze Szczecina do Bydgoszczy oraz nr 11 Poznań – Koszalin. Na terenie gminy są dwa ośrodki zdrowia w Jaraczewie i w Starej Łubiance, cztery szkoły w Szydłowie, Starej Łubiance, Skrzatuszu i Róży Wielkiej.

Zachodnia część gminy ma charakter rolniczy. Rozwijają się także gospodarstwa rybackie w Krępsku, Tarnowie, Zabrodziu, Róży Wielkiej i Gądku.

Północna i wschodnia część gminy dzięki dużym kompleksom leśnym poprzecinanych przez liczne rzeki: Gwdę, Piławę, Dobrzycę, Rurzycę i Głomię, ma bardzo korzystne warunki do uprawiania turystyki. Teren ten objęty jest ochroną w ramach sieci Natura 2000, jako Puszcza nad Gwdą.

W pobliżu Skrzatusza znajduje się najwyższe wzniesienie północnej Wielkopolski. Jest to Góra Dąbrowa o wysokość 207,1 m n.p.m., będąca doskonałym punktem widokowym nie tylko na teren gminy, ale i na dolinę Noteci oraz okoliczne miejscowości.

Na turystów czekają hotele w Dobrzycy i Krępsku, tworzące się gospodarstwa agroturystyczne w Tarnowie, Zabrodziu i Dobrzycy oraz pola namiotowe w Krępsku, Tarnowie i Zabrodziu. Zwiedzanie ułatwia gęsta sieć szlaków: pieszych, rowerowych, konnych i kajakowych.

Punkty gastronomiczne świadczą swoje usługi w Dobrzycy, Krępsku, Tarnowie, Zabrodziu, Starej Łubiance, Szydłowie i Dolaszewie.

Liczne rzeki stwarzają doskonałe warunki do wędkowania. Lasy obfitujące w zwierzynę łowną są prawdziwym rajem dla myśliwych zorganizowanych w kołach łowieckich: Grandel, Bóbr, Róża, Ponowa, Żubr i Hubert.

Cenne przyrodniczo tereny i obiekty, chronione są na wiele sposobów. Oprócz terenów Puszczy nad Gwdą objętych ochroną w ramach Natury 2000, na terenie gminy znajdują się dwa rezerwaty przyrody:

- rezerwat torfowiskowy - *Smolary*, utworzony w 1990 roku,
- północno-zachodnia część rezerwatu „*Kuźnik*”, utworzonego już w 1926 roku i reaktywowanego w roku 1959.

Dobrzyca to wyjątkowo pięknie położona miejscowość wśród lasów, nad trzema rzekami - Gwdą oraz jej dopływami Głomią i Piławą. Powyżej elektrowni usytuowanej na Gwdzie ciągnie się długie, bardzo malownicze, wąskie jezioro zaporowe o powierzchni 52,8 ha, a przy elektrowni wodnej na Głomi wskutek spiętrzenia wody powstał duży zalew. Walory przyrodniczo-krajobrazowe sprawiają, że wieś jest wyjątkowo atrakcyjna turystycznie. Dużymi atutami Dobrzycy jest też położenie przy trasie krajowej nr 11 Piła - Koszalin oraz bliskość Piły (10 minut samochodem).

Środowisko przyrodnicze

Ukształtowanie powierzchni gminy Szydłowo jest zróżnicowane. Najwyższy punkt na terenie gminy – Dąbrowa Góra (Dąbrówka) ma 207 m n.p.m. znajduje się około 2 km na północ od wsi Szydłowo. Najniższy punkt w gminie jest położony 58 m n.p.m., znajduje się w dolinie rzeki Rudy (Piły) na północ od Jez. Rudnickiego. Maksymalnie deniwelacje terenu dochodzą więc do 149 m.

Środowisko przyrodnicze oraz jego obszary szczególnie cenne przyrodniczo muszą funkcjonować w systemie europejskiej i krajowej sieci ekologicznej, dlatego w Planie

zagospodarowania przestrzennego województwa uwzględnione zostały dwa wzajemnie uzupełniające się systemy sieci ekologicznej: NATURA 2000 i ECONET - POLSKA. Obecny system obszarów chronionych w centralnej części województwa tworzą "wyspy ekologiczne", które powinny być powiązane korytarzami przyrodniczymi, gdyż brak spójności naraża je na obniżenie odporności biologicznej i stopniową degradację. W pozostałych rejonach województwa układ przyrodniczy cechuje większa spójność. Różnymi formami ochrony prawnej objętych jest 31,3 % powierzchni województwa, a więc tyle, ile "Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju" zakłada dla okresu perspektywicznego. Są to: 2 parki narodowe (Wielkopolski P.N. i skrawek Drawieńskiego P.N.), 95 rezerwatów przyrody, 12 parków krajobrazowych, 29 obszarów chronionego krajobrazu oraz liczne pomniki przyrody i użytki ekologiczne. Objęcie nowych terenów różnymi formami ochrony przyrody zwiększy udział obszarów chronionych do 40 % powierzchni województwa.

Gleby

Gmina Szydłowo charakteryzuje się dość znacznym zróżnicowaniem pod względem glebowym, natomiast pod względem rolniczej przydatności zróżnicowanie to jest znacznie mniejsze. Na przeważającym obszarze materiałem glebotwórczym są gliny i piaski zwałowe.

Tabela 1. Zestawienie klas gleb na terenie gminy Szydłowo

Klasy	Gmina Szydłowo			
	Razem		grunty orne i sady	łąki i pastwiska
	Ha	%		
II	0	0,0	0,0	0,0
III	2189	15,2	15,6	12,3
IV	8879	61,7	62,6	54,7
V	2373	16,5	15,7	22,6
VI	817	5,7	5,2	9,9
Viz	125	0,9	0,9	0,6
Razem	14383	100,0	100,0	100,0

Źródło: Planu Rozwoju Lokalnego gminy Szydłowo na lata 2005-2015

Powyższe zestawienie wskazuje na zdecydowaną przewagę w gminie gleb IV klasy bonitacyjnej. Występują one na około 63 % powierzchni gruntów ornych i ok. 55 % łąk i pastwisk. Grunty najlepszych klas IIIa i IIIb zajmują na terenie gminy prawie 16 % powierzchni gruntów ornych. Natomiast najsłabsze grunty (V i VI klasy) obejmują około

21 % użytków rolnych. Przewaga gruntów dobrych III i IV klasy, które stanowią ok. 77 % użytków rolnych głównie gruntów ornyc, decydują o wybitnie rolniczych możliwościach gminy.

Wody

Gmina Szydłowo leży w obszarze o dość znacznych zasobach wód podziemnych. Gmina położona jest w środkowej części Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) z okresu trzeciorzędowego o nazwie Subzbiornik Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie. Szacunkowe zasoby tego zbiornika wynoszą 186 tys. m³/dobę, a średnia głębokość ujęć 100 m pod powierzchnią terenu. Ponadto znaczna część gminy leży w obszarze czwartorzędowego GZWP o nazwie Zbiornik Piła – Wałcz. Jest to zbiornik morenowy. Szacunkowe zasoby tego zbiornika wynoszą 169 tys. m³/dobę, a średnia głębokość ujęć to 65 metrów. Zbiorniki wód podziemnych stanowią rezerwę czystej, zdrowej wody pitnej dla przyszłości.

Na wysoczyźnie morenowej występuje najczęściej kilka poziomów wodonośnych – dwa lub trzy. W Dolinie Gwdy występuje najczęściej jeden poziom wód podziemnych. Miąższość warstw wodonośnych jest dość znaczna, od kilkunastu do ponad 30 m, a wydajność od 10 do 40 m³/h.

Wody powierzchniowe na terenie gminy zajmują powierzchnię 317 ha, co stanowi 1,19 % jej ogólnej powierzchni. Podział wód jest następujący:

◆ wody stojące	24 ha	7,6 %
◆ wody płynące	249 ha	78,5 %
(w tym jeziora przepływowe)		
◆ rowy	44 ha	13,9 %

Blisko 80 % powierzchni wód zajmują wody płynące. Są to liczne rzeki, strugi i mniejsze ciek płynące przez tereny gminy. Najbardziej bogata w sieć rzeczną jest północno-wschodnia część gminy. Znajdują się tam następujące rzeki: Gwda, Rurzyca, Pankawa, Piława, Dobrzyca, Głomia i Ruda (Piła). W południowej części gminy znajdują się: ciek Kotuń, Kanał Stobieński i Krępicą. Zachodni fragment gminy odwadnia rzeka Łomnica, która płynie wzdłuż południowo-zachodniej granicy gminy Szydłowo.

Powierzchnia wysoczyzny morenowej, u której stóp położone jest Szydłowo, charakteryzuje się niewielką ilością cieków, są to najczęściej rowy odwadniające, które zajmują w gminie 44 ha. Bardzo mały jest udział wód stojących w ogólnej powierzchni wód (7,6 %), co jest wynikiem braku jezior w gminie. Największymi zbiornikami wód stojących oprócz niewielkich śródlęśnych jeziorek i prywatnych stawów hodowlanych są:

- ◆ Jezioro Skrzatusz o pow. ogólnej 11,88 ha; pow. lustra wody 9,13 ha
- ◆ Jezioro Łachotka o pow. ogólnej 39,62 ha; pow. lustra wody 6,20 ha.

Wszystkie te zbiorniki obfitują w atrakcyjne pod względem wędkarskim gatunki ryb. Jeziorność gminy jest bardzo mała i wskaźnik ten wynosi 0,06 %. Daje się zauważyć wyraźny proces zaniku jezior. Powierzchnię wód stojących uzupełniają licznie występujące na wysoczyźnie morenowej oczka wodne (polodowcowe) i stawy. Są one ważnym elementem ekologicznym i retencyjnym.

Roślinność

Powierzchnia terenów trwale pokrytych roślinnością na terenie gminy Szydłowo wynosi 12 314 ha, co stanowi 46% jej ogólnej powierzchni. Na zielenią składają się:

- tereny leśne	10 670 ha
- tereny zadrzewione i zakrzewione	71 ha
- łąki trwałe	570 ha
- pastwiska trwałe	985 ha
- zielenią osiedlowa	18 ha.

Ponadto warto dodać, że znaczna część obszaru powiatu pilskiego położona jest w sieci ekologicznej Natura 2000. Należą do nich następujące obszary:

Dolina Noteci – przyrodniczy obszar o powierzchni 47 658,0 ha, leżący na wysokości od 37 do 50 m n.p.m.. Obejmuje część doliny Noteci między miejscowościami Wieleń a Bydgoszczą. Obszar ten w większości zajęty przez torfowiska niskie, pokryte zalewowymi łąkami i trzcinowiskami, z enklawami zakrzewień i zadrzewień. Teren przecinają liczne kanały i rowy odwadniające. Obszar częściowo pokrywa się z ważną ostoją ptasią o randze europejskiej. Występują 22 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Obszar obejmuje bogatą mozaikę siedlisk z priorytetowymi lasami łągowymi i dobrze zachowanymi kompleksami łąkowymi. Notowano 8 siedlisk z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Ostoja jest też ważnym korytarzem ekologicznym o randze międzynarodowej.

Dolina Środkowej Noteci i Kanału Bydgoskiego – obszar o powierzchni 32 408,6 ha, leżący na wysokości od 52 do 54 m n.p.m.. obejmuje równoleżnikowy odcinek pradoliny od 2 do 8 km. Od północy obszar graniczy z wysoczyzną Pojezierza Krajeńskiego, a od południa z zalesionym Tarasem Szamocińskim. W zachodniej części pradoliny płynie Noteć. Część wschodnia jest odwadniana żeglownym Kanałem Bydgoskim,

wybudowanym w końcu XVIII w., łączącym dorzecze Odry i Wisły. W obrębie obszaru znajdują się 2 ostoje ptaków o randze europejskiej. Występuje tu , co najmniej 18 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej.

Nadnoteckie Łęgi – obszar o powierzchni 16 617,8 ha, leżący na wysokości od 37 do 50 m n.p.m. Obejmuje odcinek doliny Noteci pomiędzy miejscowością Wieleń a ujściem Gwdy. Występują torfowiska niskie, z dołami potorfowowymi i starorzeczami. Część terenu jest porośnięta krzewami i drzewami. Łąki są intensywnie użytkowane. Obszar stanowi ostoję ptasią o randze europejskiej. Występują, co najmniej 23 gatunki ptaków wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej.

Puszcza nad Gwdą – obszar o powierzchni 77 678,9 ha, utworzony na podstawie Dyrektywy Ptasiej. Obejmuje dorzecze rzeki Gwdy. Występuje tu co najmniej 8 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 5 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. Gatunkami lęgowymi są : dzięcioł czarny, gągoł, kania czarna i ruda, lelek, lerka, nurogęś, puchacz i rybołów.

Dolina Rurzyca – obszar o powierzchni 1766,04 ha, utworzony na podstawie Dyrektywy Siedliskowej. Chroniony teren wzdłuż Doliny Rurzyca wyróżnia się kompleksem unikalnych, doskonale zachowanych źródlisk i torfowisk niskich, wyróżniających się w skali ponadregionalnej bogactwem flory i rzadkich fitocenoz torfotwórczych. Stwierdzono na tym obszarze 10 typów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Zajmują one około 50% terenu objętego ochroną. Na terenie powiatu pilskiego istnieją 4 rezerваты przyrody o łącznej powierzchni 367,8 ha:

rezerwat krajobrazowy – **Kuźnik na terenie miasta Piły , o powierzchni 97,7 ha, utworzony w 1959 roku,**

- rezerwat leśny – *Zielona Góra* zlokalizowany w gminie Wyrzysk, o powierzchni 96,09 ha, utworzony w 1961 roku,

- dwa rezerваты torfowiskowe – Torfowisko Kaczory, o powierzchni 32,77 ha (1994 rok), oraz **Smolary, gmina Szydłowo, powierzchnia 143,11 ha (1990rok).**

Obok rezerwatów przyrody bardzo ważną funkcję dla ochrony przyrody pełnią obszary chronionego krajobrazu:

Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy – utworzony na 58 375 ha, z czego w powiecie pilskim znajduje się ponad 90% powierzchni – gmina Kaczory, **Szydłowo** i Piła.

Większość obszaru chronionego stanowią lasy (50 640 ha), pozostała część to użytki rolne oraz wody.

Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie – o powierzchni 17 240 ha, z czego 30% znajduje się na terenie powiatu pilskiego. Większość obszaru stanowią lasy (ok. 60%).

Dolina Noteci – 68 840 ha, z czego ok.30% znajduje się w obrębie powiatu pilskiego – gmina Wyrzysk, Białośliwie, Kaczory, Ujście i Piła. Przeważa tutaj krajobraz łąkowo – polno – osadniczy.

Na terenie powiatu ustanowiono również 140 pomników przyrody, które są jedna z form ochrony indywidualnej oraz użytki ekologiczne obejmujące powierzchnię 42,4 ha.

Turystyka

Zróżnicowane gatunkowo lasy, czyste rzeki i jeziora, malowniczo ukształtowany teren, liczne zabytki kultury – to główne walory przyrodnicze i krajobrazowe gminy Szydłowo.

Tereny gminy, to nie tylko obszary chronione, ale okolice przygotowane do aktywnej turystyki pieszej, rowerowej i wodnej a także raj dla grzybiarzy, wędkarzy i myśliwych.

Coraz większym powodzeniem cieszą się „wczasy na wsi” czyli agroturystyka. Na terenie gminy funkcjonuje kilka hoteli i gospodarstw agroturystycznych, oferujących letnikom noclegi i domowe posiłki oraz liczne atrakcje m.in. „wczasy w siodle”.

Jedną z największych atrakcji turystycznych na terenie gminy są szlaki piesze, rowerowe, konne i wodne.

Z uwagi na to, że międzyregionalne szlaki rowerowe przebiegają przez południowe i północne obrzeża gminy zostały stworzone możliwości wyznaczenia atrakcyjnych turystycznie gminnych ścieżek rowerowych, przewijających trasy główne. W zatwierdzonym w dniu 20 lutego 2001 roku uchwałą Nr XXIX/5/2001 Rady Gminy Szydłowo „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Szydłowo” przewidziano oznakowanie 4 takich szlaków, m.in.:

- a) Szydłowo - Zawada - Stara Łubianka - Zabrodzie - Rezerwat „Smolary,
- b) Szydłowo - Skrzatusz ,
- c) Szydłowo – Pokrzywnica – Kłoda.

Bardzo ważnym i atrakcyjnym terenem dla rozwoju turystyki na terenie gminy Szydłowo jest Dobrzyca i jej okolice, aczkolwiek mimo tak cennych przyrodniczo i turystycznie walorów brakuje infrastruktury, która wpłynie na rozwój turystyki wodnej, pieszej, rowerowej i konnej. Dlatego też inwestycje w tym zakresie powinny objąć m.in.

budowę przystani kajakowych, zagospodarowanie miejsc dla wędkarzy, oznakowanie szlaków, budowa wiat przystankowych dla turystów z miejscem do grillowania oraz paleniskiem, rozwój bazy noclegowej itp.

Dotychczas do dyspozycji turystów przybywających do Dobrzycy był Hotel „Celmar”, Restauracja oraz Bar, aczkolwiek obecnie przygotowany jest kolejny obiekt, jakim jest Gospodarstwo Agroturystyczne w Młynie.

W celu zaprezentowania choć trochę uroków Dobrzycy prezentujemy jej poniższe zdjęcia:

Ryc. 1 Gwda przepływająca przez Dobrzycę.

Ryc. 2 Ujście Piławy do Gwdy w Dobrzycy.

Ryc.3 Ujście Piławy do Gwdy w Dobrzycy.

Ryc.4 Dobrzyca i zalew na Gwdzie.

Ryc.5. Piława w okolicy Dobrzycy.

Ryc.6 Gwda poniżej Dobrzycy

Dziedzictwo kulturowe

O krajoznawczych walorach miejscowości decydują również ciekawe zabytki architektury.

Wykaz obiektów zabytkowych nieruchomych znajdujących się w ewidencji Wojewódzkiego Wielkopolskiego Konserwatora Zabytków.

1. ZAGRODA Nr 9:
 - a. dom, mur., K. XIX,
 - b. stodoła, mur./szach., k. XIX.
2. DOM Nr 1, mur., pocz. XX, przebudowany.
3. DOM Nr 2, mur., 1 ćw. XX.
4. DOM Nr 5, mur., ok. 1930.
5. MŁYN, mur., pocz. XX.
6. ELEKTROWNIA WODNA, mur., 1909-11.
7. BUDYNEK GOSPODARCZY, bez n-ru, mur., k. XIX.

8. CMENTARZ KATOLICKI, czynny, poł. XIX.

9. MIEJSCE PO CMENTARZU EWANGELICKIM, poł. XIX

1.5. Ludność i gospodarka

W miejscowości Dobrzyca, na dzień 29.01.2010 r. mieszkało 438 osób, w tym:

- 82 osoby poniżej 18 roku życia,
- 356 dorosłych,
- 16 dziewczynek i 25 chłopców do 6 roku życia,
- 18 dziewcząt i 16 chłopców do 15 roku życia,
- 8 kobiet i 11 mężczyzn do 19 roku życia,
- 155 kobiet do 60 roku życia,
- 164 mężczyzn do 65 roku życia,
- 18 kobiet powyżej 60 roku życia,
- 7 mężczyzn powyżej 65 roku życia,
- razem 215 kobiet i 223 mężczyzn.

Mieszkańcy Dobrzycy są społeczeństwem stosunkowo młodym, z czego ponad 21% to osoby do 19 roku życia, ponad 35% to kobiety do 60 roku życia, ponad 37% to mężczyźni do 65 roku życia, 4% to kobiety powyżej 60 roku życia i 1,5% to mężczyźni powyżej 65 roku życia.

Warto dodać, iż w 2009 roku na terenie gminy Szydłowo miały miejsce następujące zdarzenia w ewidencji ludności:

- 95 urodzeń,
- 106 małżeństw,
- 145 migracji na pobyt stały,
- 118 migracji z pobytu stałego,
- 2 emigracje,
- 80 zgonów.

Z danych ewidencji ludności wynika również, iż na dzień 31 grudnia 2009 roku, 17 mieszkańców gminy (16 kawalerów i 1 żonaty mężczyzna) zameldowanych na pobyt stały, czasowo są nieobecni w związku z wyjazdem za granicę i przebywają w następujących krajach:

- 7 Holandia,
- 5 Wielka Brytania,
- 1 Włochy,
- 1 Stany Zjednoczone Ameryki,
- 2 Szwecja,
- 1 Portugalia.

Wieś Dobrzyca jest siedzibą sołectwa. Barięą rozwojową miejscowości jest niedostatecznie rozwinięta infrastruktura techniczna w zakresie uzbrojenia terenów.

Poziom bezrobocia w Gminie Szydłowo jest wyższy od średniego w powiecie pilskim. W styczniu 2009 r. wynosił 7,1 %.

Na terenie miejscowości Dobrzyca prowadzą działalność następujące instytucje i podmioty gospodarcze:

- sklep
- bar
- restauracja
- hotel
- dwa zakłady mechaniczne
- zakład ślusarski
- zakład stolarski
- dwie firmy transportowe
- gospodarstwo szkółkarskie
- indywidualne podmioty gospodarcze
- rolnicy indywidualni.

1.6. Oświata, kultura i sport

Zadania w zakresie edukacji dla dzieci i młodzieży z Dobrzyce realizowane są przez Zespół Szkół w Starej Łubiance, w skład którego wchodzi:

- Szkoła Podstawowa
- Gimnazjum
- Przedszkole
- Bibliotekę szkolną
- Bibliotekę Gminną w Starej Łubiance.

Ponadto do dyspozycji mieszkańców pozostaje świetlica, która stanowi bazę do zajęć pozalekcyjnych oraz miejsce dla integracji lokalnej społeczności.

1.7. Infrastruktura techniczna, ekologia, gospodarka odpadami

1.8. Infrastruktura komunikacyjna

Dobrze rozwinięty system dróg powiatowych i gminnych zapewnia dostęp do wszystkich miejscowości z terenu gminy. Drogi powiatowe i droga wojewódzka nr 179 zapewniają także dostęp do dróg wyższych kategorii, realizujących połączenia zewnętrzne miejscowości, takich jak:

- **międzyregionalna droga krajowa nr 10** relacji Szczecin - Piła - Warszawa, prowadzi ruch pojazdów o powiązaniach krajowych i międzynarodowych z przejść granicznych w Kołbaskowie, Lubieszowie i Świnoujściu w kierunku do centralnych obszarów Polski (do Bydgoszczy, Torunia i Warszawy). Droga ta przewidziana do modernizacji do parametrów drogi ekspresowej, przebiega przez północne obszary gminy, omijając centrum Starej Łubianki śladem istniejącej obwodnicy drogowej.
- **międzyregionalna droga krajowa nr 11** relacji Poznań - Piła - Koszalin, stanowi najbliższe połączenie Wielkopolski i Śląska z Wybrzeżem Środkowym. Ruch na drodze wzrasta zdecydowanie podczas letniego sezonu turystycznego. Przez obszar gminy droga przebiega w jej wschodnim pasie przygranicznym przez Dobrzycę oraz Krępsko.

Warto podkreślić, iż słabym punktem Dobrzycy jest publiczny transport zbiorowy, realizowany tylko przez Państwową Komunikację Samochodową i to w bardzo wąskim zakresie.

1.9. Wodociągi

Dobrzyca zaopatrywana jest w wodę poprzez system sieci wodociągowej rozdzielczej doprowadzającej wodę z ujęcia wody z Dobrzycy, której operatorem jest zakład MWiK z Piły.

Mieszkańcy miejscowości zadowoleni są z jakości wody i stanu zaopatrzenia.

1.10. Kanalizacja

Obecnie mieszkańcy Dobrzyca w różny sposób mają rozwiązany problem gospodarki ściekowej. Mianowicie, część miejscowości jest skanalizowana i ścieki tłoczone są do Oczyszczalni ścieków „GWDA”, część mieszkańców ma zbiorniki bezodpływowe, zaś jeszcze inni przydomowe oczyszczalnie ścieków. Nowe tereny, przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe do tej pory nie są skanalizowane.

Wody opadowe na terenie gminy Szydłowo odprowadzane są powierzchniowo poprzez infiltrację do gruntu.

1.11. Gospodarka odpadami

Na terenie Gminy Szydłowo w miejscowości Kłoda znajduje się nowoczesne Składowisko odpadów komunalnych dla miasta Piły i Gminy Szydłowo, które jest eksploatowane od 1987 roku. W 1998 roku zarządca wysypiska: Miejski Zakład Oczyszczania – Wysypisko ALTVATER Sp. z o.o. w Pile, ul. Łączna 4 przystąpił do modernizacji składowiska odpadów komunalnych w Kłodzie. Całość robót wykonano do grudnia 2000 roku. W 2008 roku składowisko odpadów przystąpiło do rozbudowy. Efektem przeprowadzenia modernizacji jest możliwość korzystania z wysypiska przez kolejne 25 lat

W Gminie Szydłowo prowadzi się zorganizowany wywóz odpadów komunalnych, co ogranicza powstawanie niekontrolowanych wysypisk śmieci.

1.12. Sieć energetyczna

Przez teren Gminy Szydłowo, między innymi w pobliżu miejscowości Szydłowo, przebiega linia 110 kV relacji Krzewina – Wałcz, zasilająca bezpośrednio GPZ Wałcz, a pośrednio teren gminy.

Poprzez stacje transformatorowe i sieć linii niskich napięć energia dostarczana jest do odbiorców. Sieć elektroenergetyczna niskich i średnich napięć w ostatnich latach została zmodernizowana, co stwarza możliwość dostatecznego zaopatrzenia w energię elektryczną obecnych odbiorców. Dla przyszłych odbiorców układ wymaga rozbudowy.

Gmina posiada również drugostronne połączenia linią 15 kV z GPZ Piła, co zmniejsza awaryjność układu.

1.13. Sieć gazowa

Przez teren gminy, przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia D: 350 mm Krobia – Poznań – Piła – Szczecin, którym przesyłany jest gaz ziemny zazotowany. Wzdłuż tego gazociągu projektowana jest budowa drugiej nitki gazociągu wysokiego ciśnienia Ø 500. Przebieg gazociągu wysokiego ciśnienia stwarza możliwości gazyfikacji gminy, co zostało potwierdzone w opracowanym „Programie gazyfikacji Gminy Szydłowo”, zatwierdzonym przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie, według którego cały obszar podzielono na trzy rejony:

1. Rejon I – ze stacji redukcyjno – pomiarowej pierwszego stopnia zlokalizowanej w rejonie Dolaszewa planuje się doprowadzić gaz do następujących miejscowości: Dolaszewo, Cyk, Kotuń, Szydłowo, Pokrzywnica, Gądek, Kłoda, Leżenica, Róża Wielka, Nowy Dwór, Jaraczewo, Zawada.
2. Rejon II – z projektowej stacji redukcyjno – pomiarowej w pobliżu miejscowości Skrzatusz planowane jest zaopatrzenie w gaz ziemny wsi: Skrzatusz, Stara Łubianka, Nowa Łubianka, Tarnowo, Zabrodzie.
3. Rejon III – obejmuje wieś Krępsko i Dobrzyca, które przewidziane są do zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej średniego ciśnienia dla osiedla Koszyce.

W 2000 roku została wybudowana stacja redukcyjno-pomiarowa wraz z siecią gazową s/c na terenie osiedli mieszkaniowych w Dolaszewie.

Warto podkreślić, iż obecnie zmieniała się polityka zarządzania w gazowni i tak naprawdę to budowa gazociągu uzależniona jest od ilości poboru gazu, co w rzeczywistości oznacza, iż zgazociągowanie uzależnione jest od rachunku ekonomicznego firmy.

1.14. Telekomunikacja

Bazą rozwoju telekomunikacji w gminie są centrale automatyczne zlokalizowane w Jaraczewie i Starej Łubiance. Są to nowoczesne podstacje głównej centrali w Pile, w której ilość numerów jest wystarczająca dla wszystkich mieszkańców Gminy Szydłowo. Rozbudowy wymaga sieć telekomunikacyjna w rejonie wsi: Kotuń, Cyk, Skrzatusz, Coch, Dąbrowa, Dąbrówka i Dobrzyca. W pozostałych rejonach gminy w ostatnich latach sieć została rozbudowana lub jest w trakcie budowy.

Na całym obszarze gminy odbierane są sygnały wszystkich operatorów komórkowych. W operatorach sieci telefonii stacjonarnej prym wiedzie Telekomunikacja Polska.

Mieszkańcy sołectwa mają możliwość skorzystania z internetu radiowego z ASTA-NET z Piły.

1.15. Analiza SWOT miejscowości Dobrzyca

Poprzez przeprowadzenie analizy SWOT postarano się przeanalizować słabe i mocne strony miejscowości Dobrzyca oraz przedstawić jej szanse i zagrożenia.

Mocne strony :

- położenie przy trasie nr 11 Piła-Koszalin,
- bliskość miasta powiatowego (Piła – 75 tys. mieszkańców) i dostęp do miejsc pracy poza rolnictwem oraz do szerokiej gamy usług,
- piękna przyroda,
- brak przemysłu ciężkiego, negatywnie oddziałującego na środowisko naturalne,
- świetlica wiejska,
- hotel,
- restauracja,
- bar,
- gospodarstwo szkółkarskie,
- firma zajmująca się urządzeniami biurowymi,
- sklep,
- dwa zakłady mechaniczne,
- zakład ślusarski,
- zakład stolarski,
- dwie firmy transportowe,
- stały rozwój usług teleinformatycznych.

Słabe strony :

- zły stan dróg,
- brak sieci gazowej,
- częściowo brak sieci kanalizacyjnej,
- częściowo brak sieci wodociągowej,
- brak placu zabaw,
- brak wystarczającej infrastruktury kulturalno-oświatowej i sportowej,
- niewystarczająca infrastruktura do obsługi ruchu turystycznego,
- mała liczba miejsc pracy,
- odpływ ludzi młodych.

Szanse :

- członkostwo Polski w Unii Europejskiej,
- fundusze z UE na lata 2007 – 2013,
- rozwój małej i średniej przedsiębiorczości,
- rozwój edukacji,
- rozwój usług dla ludności,
- planowana budowa placu zabaw,
- planowana rozbudowa sieci wodociągowej oraz kanalizacyjnej.

Zagrożenia :

- rozwój różnego rodzaju patologii społecznych,
- ubożenie społeczności wiejskiej,
- wysokie bezrobocie,
- spadek liczby urodzeń i odpływ ludzi młodych,
- mała stabilność przepisów prawnych.

1.16. Kierunki Odnowy Miejscowości Dobrzyca

Przyszłość miejscowości Dobrzyca w sferze produkcji związana jest z rolnictwem, ogrodnictwem, turystyką, rozwojem małej i średniej przedsiębiorczości. Wizja rozwoju wsi zakłada także rozwój różnorodnych usług dla ludności.

Położenie miejscowości kilka kilometrów od aglomeracji miejskiej sprawia, że Dobrzyca jest atrakcyjnym miejscem zamieszkania. Z upływem czasu, dla stworzenia odpowiedniego standardu zamieszkania, w takich rejonach pojawia się potrzeba i wręcz konieczność budowy kanalizacji, wodociągów, oświetlenia, kanalizacji deszczowej, dróg, chodników, infrastruktury rekreacyjno-kulturalno-oświatowej, sportowej oraz poszerzenie zakresu usług dla mieszkańców.

1.17. Plan Odnowy Miejscowości – plan działania

Dla zrealizowania nakreślonych w punkcie 4 kierunków rozwoju miejscowości Dobrzyca, planuje się zrealizowanie niżej wymienionych przedsięwzięć:

- **Budowa placu zabaw**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: 2010 rok.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa jakości i warunków życia.

Poprawa estetyki miejscowości.

Zaspokojenie potrzeb społeczeństwa.

- **Doprowadzenie wody na cmentarz**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: 2010 rok.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków pracy.

Zaspokojenie potrzeb społeczeństwa.

- **Remont świetlicy wraz z naprawą dachu**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: do 2013 r..

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków spędzania czasu wolnego.

Poprawa estetyki miejscowości.

Zaspokojenie potrzeb społeczeństwa.

- **Budowa infrastruktury turystycznej (m.in. wiaty przystankowe, przystanie kajakowe)**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: do 2013 r.

Zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych.

Rozwój fizyczny dzieci i młodzieży.

Poprawa estetyki miejscowości.

Poprawa warunków spędzania czasu wolnego.

- **Rozbudowa sieci wodociągowej**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: do 2013 r.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków życia i pracy.

Poprawa środowiska naturalnego.

Poprawa estetyki miejscowości.

- **Remont boiska do piłki siatkowej i do koszykowej**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: do 2013 r.

Zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych.

Rozwój fizyczny dzieci i młodzieży.

Poprawa estetyki miejscowości.

Poprawa warunków spędzania czasu wolnego.

- **Odnowa centrum wsi (m.in. drogi, chodniki, naprawa przystanku, zagospodarowanie zieleni)**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: 2010 – 2013 r.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków życia i pracy.

Poprawa estetyki miejscowości.

Zaspokojenie potrzeb społeczeństwa.

- **Budowa chodników**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: do 2017 r.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków życia i pracy.

Poprawa środowiska naturalnego.

Poprawa estetyki miejscowości.

- **Budowa oświetlenia**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: do 2017 r.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków życia i pracy.

Poprawa środowiska naturalnego.

Poprawa estetyki miejscowości.

- **Udrożnienie rowów melioracyjnych**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: do 2017 r.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków życia i pracy.

Poprawa estetyki miejscowości.

- **Rozbudowa kanalizacji sanitarnej**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego termin realizacji: do 2017 r.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków życia i pracy.

Poprawa środowiska naturalnego.

Poprawa estetyki miejscowości.

- **Budowa kanalizacji deszczowej**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego

termin realizacji: do 2017 r.

Poprawa stanu bezpieczeństwa.

Poprawa warunków życia i pracy.

Poprawa środowiska naturalnego.

Poprawa estetyki miejscowości.

- **Remonty i budowa dróg**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego

termin realizacji: do 2017 r.

Poprawa estetyki miejscowości.

Poprawa bezpieczeństwa.

Poprawa infrastruktury drogowej.

Rozwój przedsiębiorczości.

- **Budowa parkingu przy cmentarzu**

wartość zadania: wg kosztorysu inwestorskiego

termin realizacji: do 2017 r.

Poprawa estetyki miejscowości.

Poprawa bezpieczeństwa.

Realizacja zadań w ramach Planu Odnowy Miejscowości Dobrzyca przyczyni się do polepszenia wizerunku miejscowości, podniesienia poziomu życia lokalnej społeczności, rozwoju społeczno-kulturowego oraz pobudzenia aktywności sportowo-rekreacyjnej. Ponadto zrealizowane przedsięwzięcia mają służyć zarówno integracji społeczności lokalnej i wzrostowi lokalnego patriotyzmu, rozwojowi organizacji społecznych, jak i zmniejszeniu problemów w sferze patologii społecznych.

1.18. Opis planowanego przedsięwzięcia pn. Budowa placu zabaw

Nazwa przedsięwzięcia: **Budowa placu zabaw.**

Lokalizacja: Wieś Dobrzyca, gmina Szydłowo

Inwestor: Gmina Szydłowo

Celem planowanej inwestycji jest w pierwszym etapie budowa placu zabaw. Dzięki czemu nastąpi rozwój tożsamości społeczności wiejskiej oraz zaspokojenie potrzeb

społecznych i rekreacyjnych, poprzez zapewnienie odpowiednich warunków dla rozwoju różnorodnych form aktywności fizycznej, optymalnego rozwoju dzieci i młodzieży oraz stworzenia warunków bezpieczeństwa podczas spędzania czasu wolnego, umożliwienie integracji środowiska począwszy od najmłodszych lat.

7. Wdrożenie i monitorowanie Planu

Wdrożenie Planu Odnowy Miejscowości rozpocznie się poprzez wprowadzenie go w życie uchwałą Rady Gminy Szydłowo. Wdrożenie Planu zaleca się Wójtowi Gminy Szydłowo, Radzie Sołeckiej miejscowości Dobrzyca oraz Sołtysowi wsi Dobrzyca.

Monitorowanie każdego przedsięwzięcia - czyli dbanie o prawidłowy jego przebieg przez cały czas jego trwania polega na systematycznym zbieraniu, zestawianiu i ocenie informacji rzeczowych i finansowych w postaci ustalonych wskaźników, które opisują jego postęp i efekty.

W monitorowaniu biorą udział wszystkie podmioty oraz komórki organizacyjne Urzędu Gminy Szydłowo zaangażowane we wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości Dobrzyca. Oceną wdrażania Planu zajmie się Rada Sołeczka.

8. Podsumowanie

Opracowany Plan Odnowy Miejscowości, zakłada w przeciągu 7 najbliższych lat realizację kilku zadań. Istotą tych zadań jest pobudzenie aktywności środowisk lokalnych oraz stymulowanie współpracy na rzecz rozwoju i promocji wartości związanych z miejscową specyfiką społeczną i kulturową.

Zakładane cele Planu przewidują wzrost znaczenia wsi, jako lokalnego ośrodka rozwoju kultury, edukacji, sportu i rekreacji.

Realizacja Planu Odnowy Miejscowości Dobrzyca ma także służyć integracji społeczności lokalnej, większemu zaangażowaniu w sprawy wsi, zagospodarowaniu wolnego czasu dzieci i młodzieży oraz rozwojowi organizacji społecznych.